

CHIẾC BA LÔ BIẾT ĐI

Ôi...

Trời ơi! Cậu ta
lại bỏ quên mình rồi!! Noo

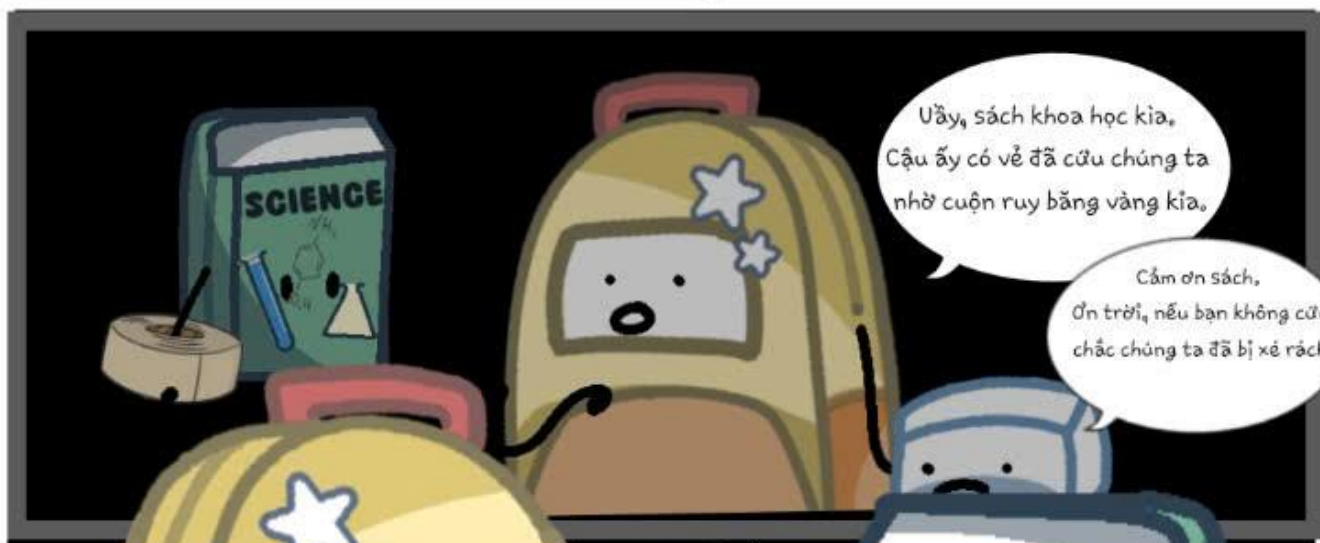
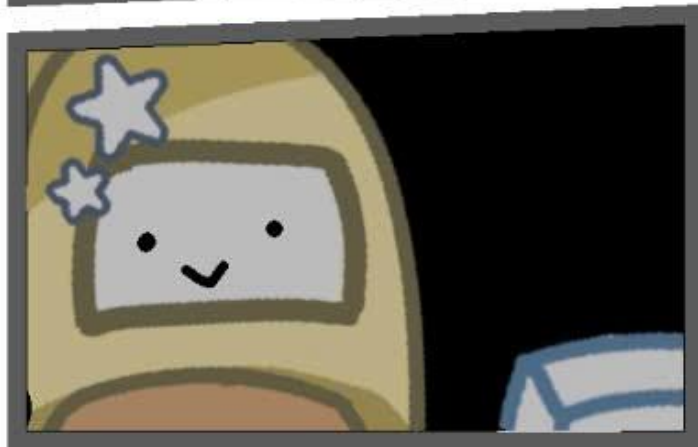
Giờ phải về chứ không cậu ta
không có sách vở học mất

Cậu định về à?
VẬY cho tớ về với,
có sách có vở,
nhưng không có bút
thì không viết được

Ok, chốt nhé!

!!!Chán thật sự!!!

Ủầy, sách khoa học kia,
Cậu ấy có vẻ đã cứu chúng ta
nhờ cuộn ruy băng vàng kia.

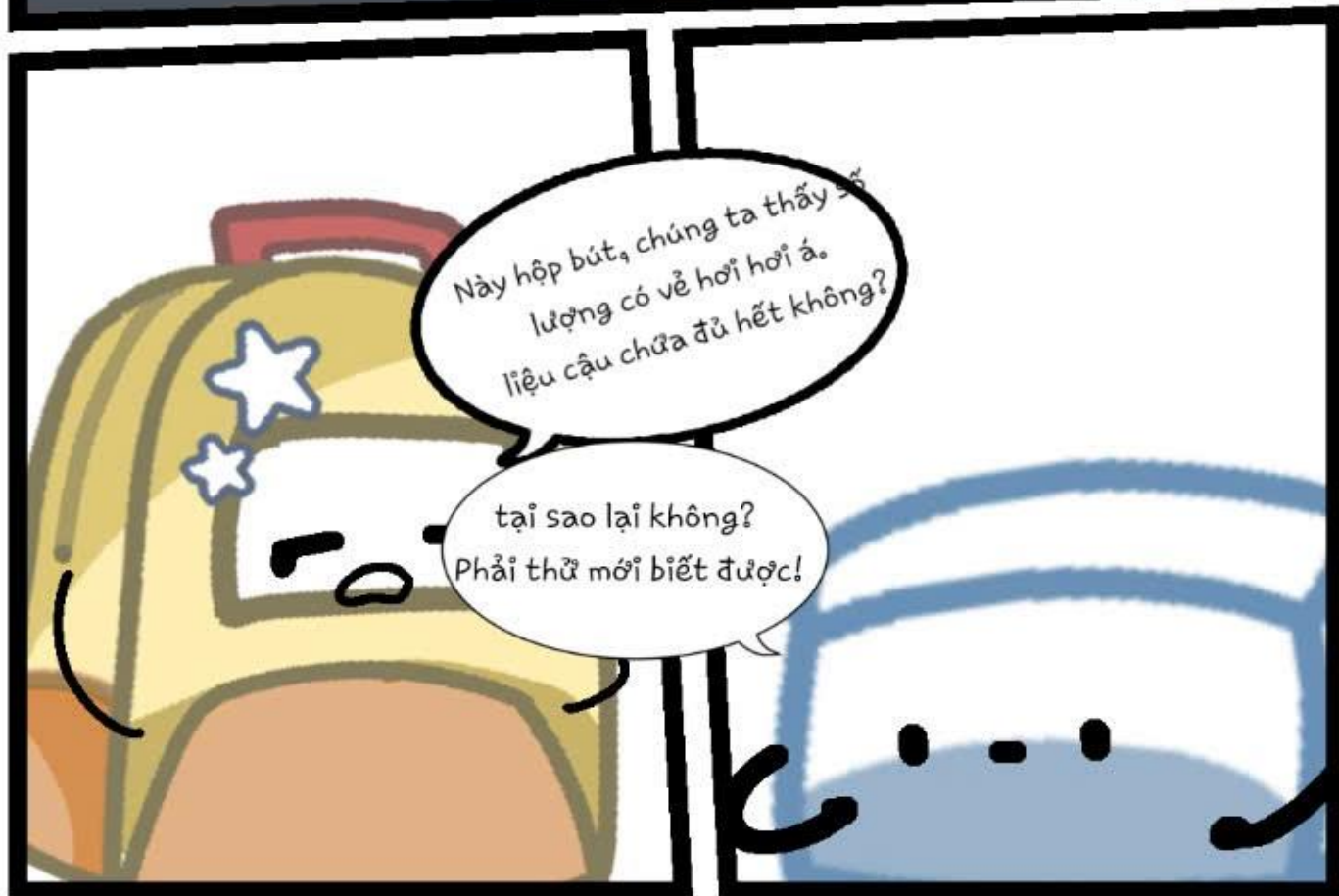
Cảm ơn sách,
Ôn trời, nếu bạn không cứu
chắc chúng ta đã bị xé rách,

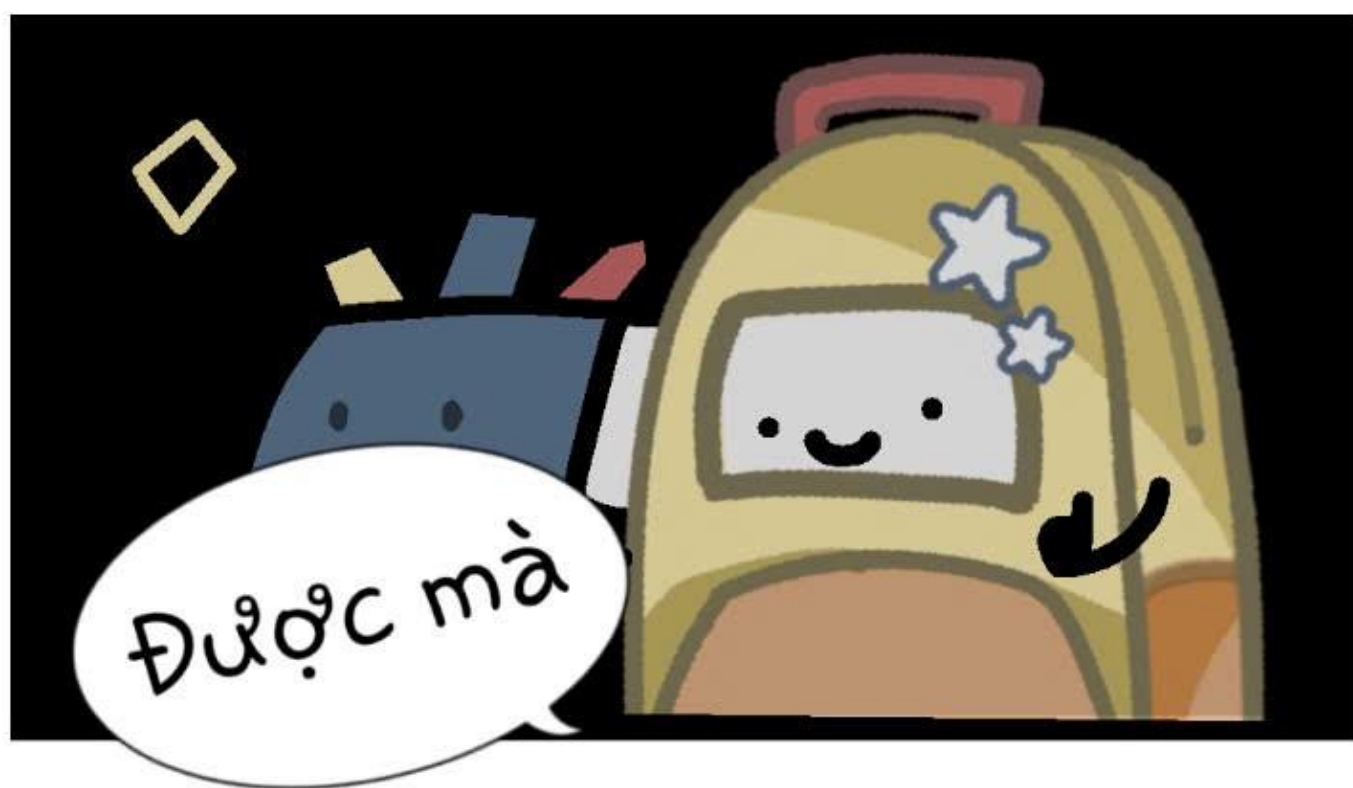
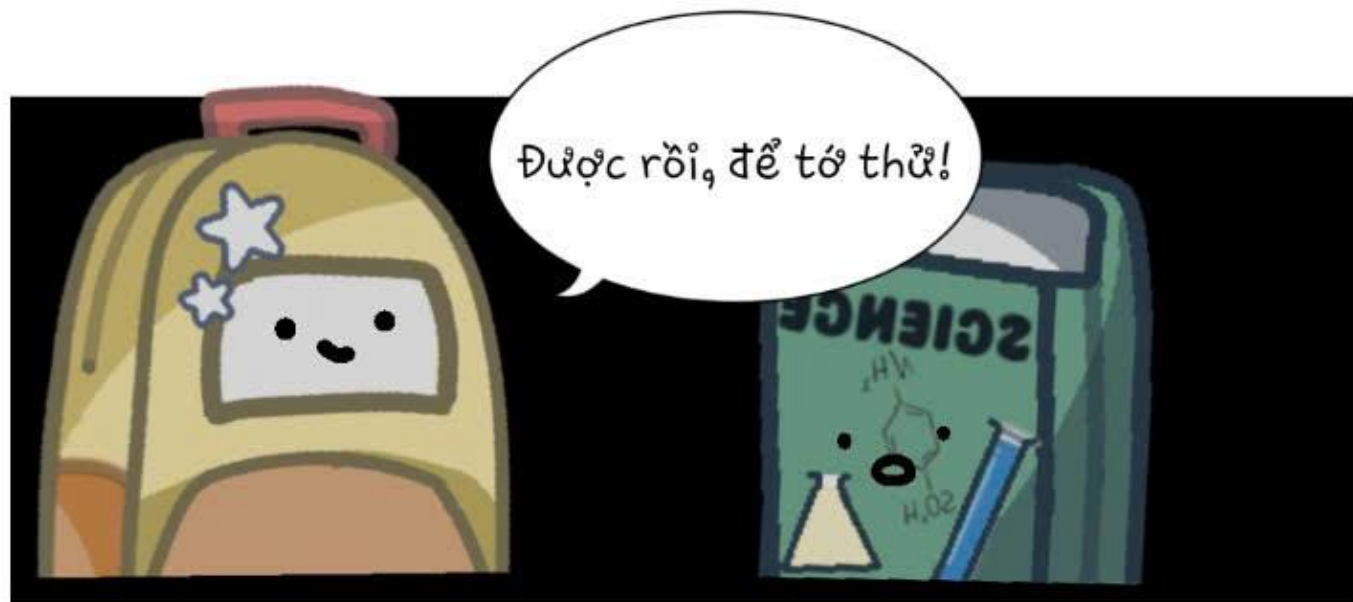

Vậy, Cậu đi cùng với bọn tớ nhé?

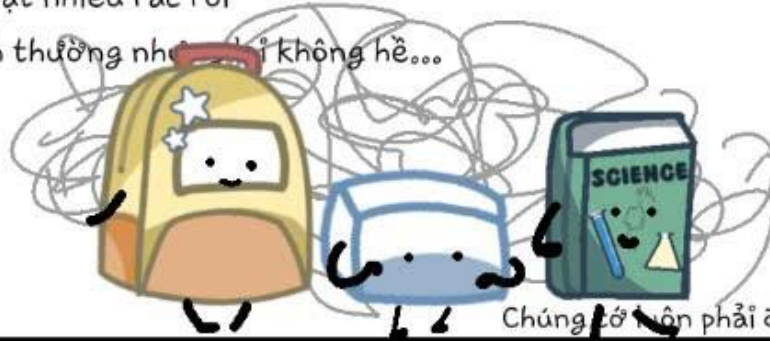

Sách đã đi cùng với chúng tôi
quả thật, Thế giới bên ngoài
thật nhiều thứ để trầm trồ.
Ngạc nhiên là thế, nhưng
nhiệm vụ của chúng tôi là
phải về được nhà của Minh

Con đường đi thật nhiều rắc rối
Trông có vẻ bình thường nhưng không hề...

Chúng tôi không phải đối mặt với rắc rối

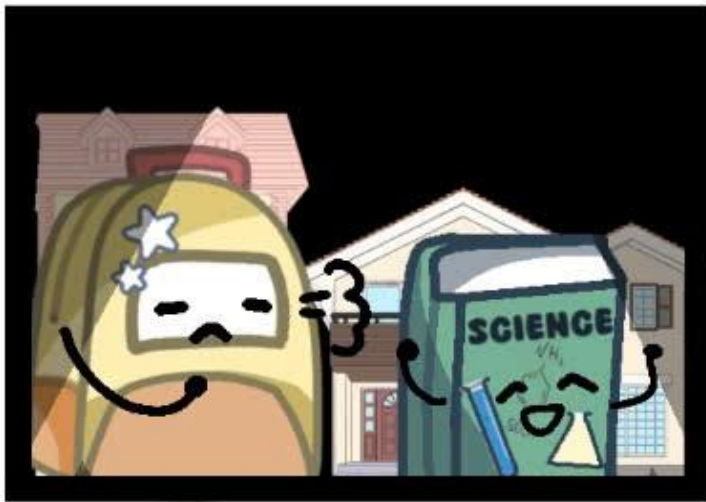

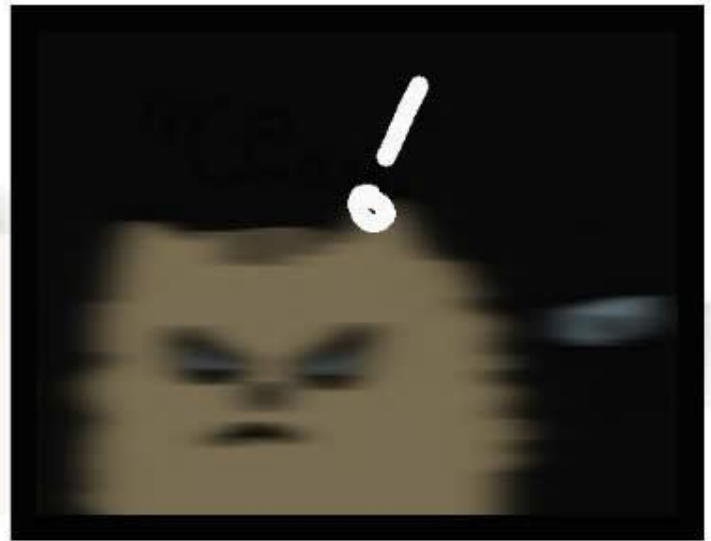
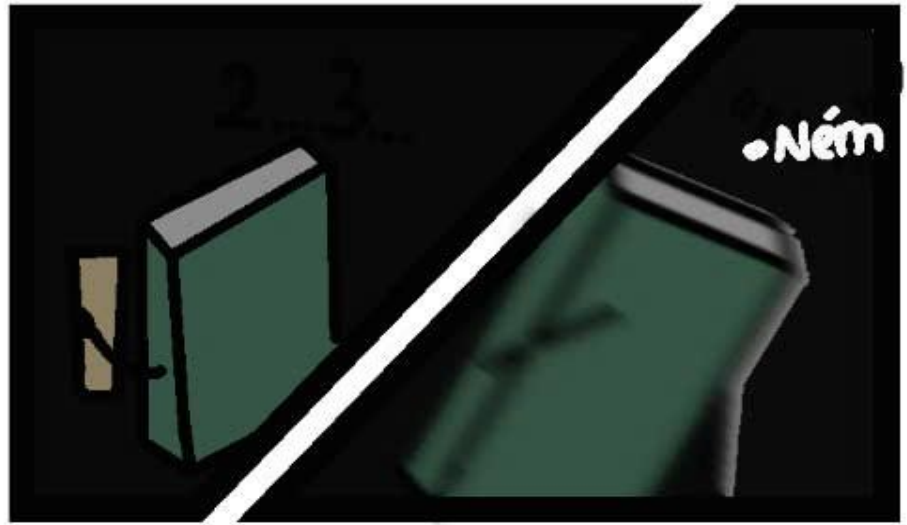
Một cái cặp học sinh lạ?
Để lên cái ghế kia tí lang xuống vậy...

Chúng ta bị cô lao công tìm được

Sách bị chặn cây đèn

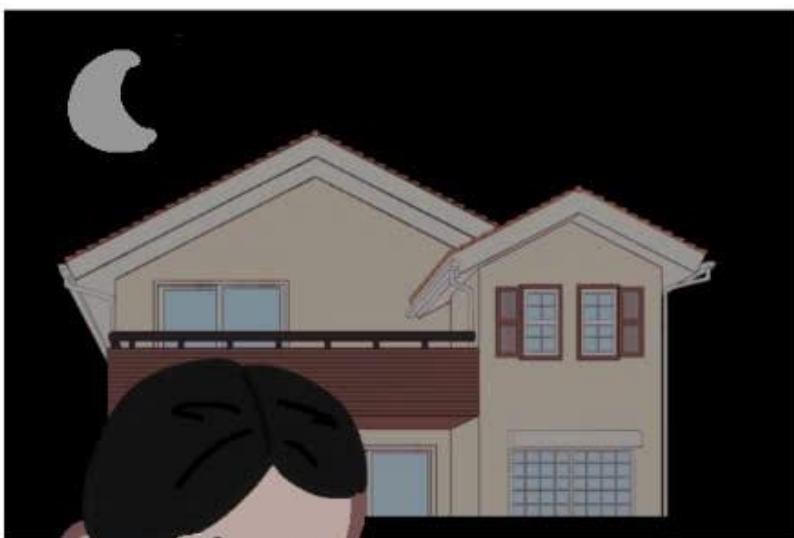
Kể cả bị bác bảo vệ đi tìm

Sách đâu rồi?

Hay! Đuổi được con cún kia
thì về đến nhà Minh.

...kết...